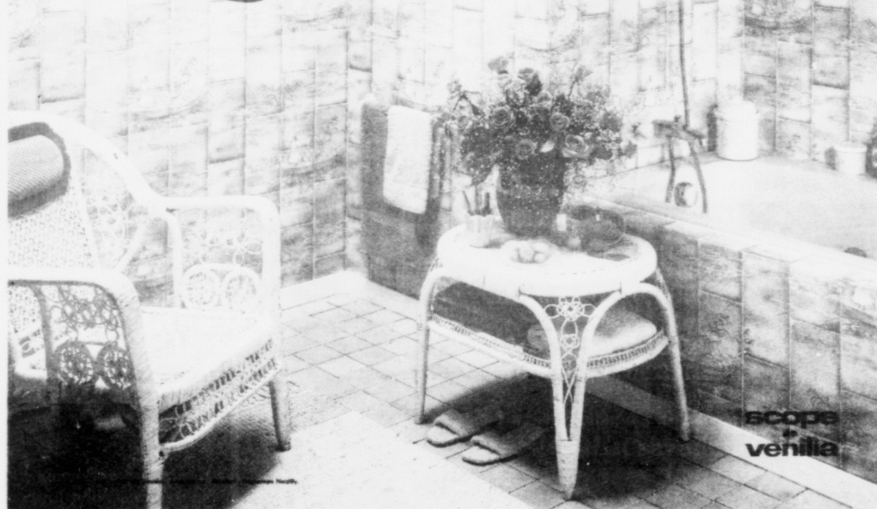

Vinyl er vakurt...

Vinyltapet v/lími

Skal bara koyrast ígjöllum vatn.
Vatnbakki fylgir við.
Öll okkara VENILIA skrá
Vanl. prisur: 115,-

Nú pr. rl. 89,-

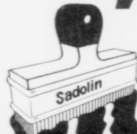
Litla SMS TH. 13825	Strendur TH. 41437	Klaksvík TH. 50089	Hjá Póla Tófr TH. 47103	Málaga Jardlén J.C. Svaborgseta TH. 13825	Pt. Stanley Oyrarbakki TH. 22270	Hjá Henna Sandvágur TH. 32564	Hugren Fuglafjarður TH. 44442
------------------------	-----------------------	-----------------------	-------------------------------	---	--	-------------------------------------	-------------------------------------

Sadolin Litaval

Skúmvinyl tapet

Vanligur prisur: 220,-

**Nú
pr. rl. 175,-**

Í FM-kappingini hava liðini Borge Egholm og Eyðun Jensen spælt, og úrslitið gjordist javnleikur 10-10.

Eg havi ikki nakað spæl úr dystinum, men havi so lænt eitt frá Kelsey.

N/øll

Sp E
Hj J852
Rú DJ6
Kl ED1084

Sp K62
Hj 963
Rú K10752
Kl 6

N
V
E
S

Sp 4
Hj ED107
Rú E\$*+
Kl K93

Sp DJ1098753
Hj K
Rú —
Kl J752

N	E	S	V
1 kl	1 hj	4 sp	a.p.

Vestur spælir kl 6 út. Hvussu hevði tú spælt? Vjð fyrsta eygnakasti sær út til, at tað bert verða 3 taparar, men fær ikki vestur stungið kleyvaran við triðja trumfinum?

Vit siga, at tú tekur við kl essi, tekur fyri sp ess og stingur rútar fyri at spæla spaðara aftur.

Vestur tekur fyri sp K og setur eystur inn í hjartara. Nú hevur vestur ein trumf at stinga kleyvaran við.

Sum kortini sita, kannst tú hóast alt sleppa undan hesum.

Tú fært fyrsta stikkið fyri kleyvar ess. Spæl nú rútar frúgv!

Tekur eystur ikki, kastar tú hjartar kong, og tekur hann, stingur tú og spælir spaðara til essið. Tá tú síðani spælir rútar drong, fært tú kasta hjartar kong.

A henda hátt kannst tú syrgja fyri, at eystur ikki sleppur inn, fyrr enn tú hevur tikið seinasta trumfin frá vestur.

Mortan

Helmuth Larsen gróthøggara til áminningar

Tá ófrættaboð koma, er tað eins og alt steðgar upp eina lotu, eins og tað ikki rættiliga sigur inn. Deyður? sigur tú. Eg tosaði við hann í gjár, og tá var alt í lagi.

— Deyður? spyrst tú uppaftur. — Tað ber ikki til! Hvi skuldi hann doyggja? — Hann var jú raskur, virkin, livdi eitt sunt liv. Hann var klænur, smidligur, ikki tyngdur av fiti ella royndi at stytta sær um dagar sínar í ovlevnaði, royking, drekkinn og tilikum, sum nógv verður tosað um, stytta eins dagar.

— Nei, Helmuth Larsen, grannin, livdi fyri sinum arbeiði. Kanska var hann kunnugari við deyðan enn flest okkara.

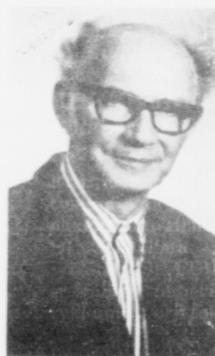
— Hvussu mong hevur hann í yrkisliga starvi sinum ikki hitt á verkstaði sinum á Heiðaskákinum, sum leitaðu sær til hansara í sorg síni at fáa hann at seta eitt minnismerki yvir eitt av sinum kærnu, sum liggja-maðurin hevði verið eftir. — Svágur hansara, Sofus Joensen, sáli, helt einaferð fyri við hann: Tú, Helmuth, væl hevur tú dugað at valt livsyrki titt! mótar broytast, men at doyggja fer ongantið av móta; arbeiðsleysur verður tú ongantið.

— Undarligt at hugsa sær, at hesin fryntligi og virkini maðurin ikki longur er at siggja her á garðinum.

— Arla á morgni gekk hann spakiturar sínar og eygleiddi náttúruna, sum hann hevði ein so stóran alsk til.

— Hitti tú hann snemma á morgni, tá várið var í hondum, kundi hann siga við einum glaðum, sigur-sælum brosi: »Jeg er lige kommet gennem »Plantagen«, og ved du hvad jeg så? Det første tegn på forår...»

— Helmuth elskaði alt livandi, fuglar og fiskar hevði hann í húsi

sinum. Gav teimum at eta, froðst um trivna teirra.

— Aftur at verkstaðnum. Steinar stoðu, og líka sum biðaðu eftir meistarahöndini, ið skuldi gera okkum — trúgvandi ella ivandi — ódeyðilig við síni meistarahönd. Og sum Ingemann yrkir í sálma sinum: Og har í Hjertedybet Sit Billed klart han set. Saa glædes den høje Mester, Saa er hans Gerning alt sket... Helmuth gjørdi ikki nógv burtur úr sær sjálvum, men lista-maður sum hann var, fekk hann nógv burtur úr litlum. — Trúgvur sum fáur, var hann. Heitti tú á hann, var hann altíð fusur at rætta eina hjálpanði hönd — goður í avik-um, sum tikið verður til...

— Góða Skyldkona, kanska kom hetta tær ikki so dátt við. Helmuth hevði verið tvær ferðir á sjúkrahúsi. Tú stúrdi fyri hesum, sum nú hendi. Nú hevur hann, í hvussu er, fingið frið. Ta sorg og tann sakn, tit nú kenna, kenna vit saman við tykkum.

— Vit grannar her á garðinum vilja hervið lýsa frið yvir minnið um góða granna okkara, Helmuth Larsen.

Grannarnir

Heldur tú ikki sosialin?